

Bruksela, 13 września 2023 r.
(OR. en)

12951/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0320(CNS)

ECOFIN 868
FISC 189

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	13 września 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 528 final
Dotyczy:	Wniosek - DYREKTYWA RADY ustanawiająca system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 528 final.

Zał.: COM(2023) 528 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 12.9.2023 r.
COM(2023) 528 final

2023/0320 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**ustanawiająca system opodatkowania według siedziby głównej dla
mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniająca dyrektywę
2011/16/UE**

{SEC(2023) 308 final} - {SWD(2023) 301 final} - {SWD(2023) 302 final} -
{SWD(2023) 303 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W orędziu o stanie Unii Europejskiej z 2022 r. przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen podkreśliła znaczenie podjęcia dalszych działań na rzecz ułatwienia małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) prowadzenia działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym i ogłosiła „pakiet pomocy gospodarczej dla MŚP”. Pakiet ten przyjęty dziś przez Komisję zapewnia MŚP bardzo potrzebne wsparcie, które zabezpieczy przepływ środków pieniężnych, a także umożliwi korzystanie z uproszczeń oraz inwestowanie i wzrost. Niniejsza inicjatywa jest częścią tego pakietu.

Obecne systemy opodatkowania działalności gospodarczej w UE są w znacznym stopniu skomplikowane. Dla przedsiębiorstw przekłada się to na wysokie koszty przestrzegania przepisów, bariery dla operacji transgranicznych, ryzyko podwójnego lub nadmiernego opodatkowania powodujące niepewność podatkową i prowadzące do częstych i czasochłonnych sporów prawnych. Utrudnienia te stanowią proporcjonalnie większe obciążenie dla MŚP niż dla dużych grup przedsiębiorstw. MŚP wydają około 2,5 % swoich obrotów na wypełnianie swoich obowiązków podatkowych (np. dotyczących podatku od osób prawnych, podatku VAT i podatku dochodowego), natomiast duże przedsiębiorstwa wydają na ten cel tylko 0,7 %, gdyż są w stanie wykorzystać korzyści skali¹. Jeżeli MŚP chcą prowadzić działalność transgraniczną, podlegają opodatkowaniu w więcej niż jednym państwie członkowskim z chwilą, gdy w ramach swojej działalności za granicą utworzą stały zakład. Przestrzeganie tych obowiązków wiąże się z kosztami stałymi, co stwarza barierę, która może uniemożliwić MŚP rozwój działalności w wymiarze transgranicznym. Dotyczy to w szczególności etapu początkowego ekspansji, gdy zakres działalności prowadzonej za granicą jest w dużej mierze tylko dodatkowy względem podstawowej działalności gospodarczej w państwie pochodzenia.

Ważne jest zatem, aby MŚP, które zamierzają rozwijać się i rozszerzać działalność w wymiarze transgranicznym za pośrednictwem stałego zakładu, mogły do obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku swoich stałych zakładów w innych państwach członkowskich nadal stosować przepisy podatkowe, które są im znane. Umożliwi to tym MŚP podjęcie najważniejszej dla nich decyzji biznesowej: czy to dalszego stosowania różnych zestawów przepisów podatkowych w odniesieniu do ich działalności gospodarczej, czy też zdecydowania się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, po uwzględnieniu wielkości kosztów przestrzegania przepisów i złożoności administracyjnej, które mogą wynikać z konieczności stosowania się do różnych przepisów podatkowych.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

W 2005 r. Komisja Europejska przyjęła komunikat, w którym przedstawiła możliwe rozwiązanie kwestii kosztów przestrzegania przepisów i innych przeszkód podatkowych

¹ Komisja Europejska. (2022). Tax compliance costs for SMEs. An update and a complement: final report [Koszty przestrzegania przepisów podatkowych ponoszone przez MŚP. Aktualizacja i uzupełnienie: sprawozdanie końcowe] <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

napotykanym przez MŚP². Przedstawiła w nim system „opodatkowania według zasad państwa macierzystego” oparty na koncepcji dobrowolnego wzajemnego uznawania i akceptacji przepisów podatkowych przez państwa członkowskie UE. System został zaprojektowany w taki sposób, że byłby dobrowolny zarówno dla państw członkowskich, jak i dla przedsiębiorstw, i funkcjonowałby w ramach pięcioletniego etapu pilotażowego. Jego zakres był szerszy. Obejmował on zarówno stałe zakłady, jak i jednostki zależne, a także przewidywał bardziej złożone ramy podatkowe, takie jak skonsolidowana podstawa opodatkowania i podział podstawy opodatkowania w oparciu o obiektywne czynniki. Państwa członkowskie nigdy jednak nie wdrożyły zalecanych rozwiązań projektu pilotażowego.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest w pełni spójny z polityką Komisji w zakresie wspierania MŚP. W 2020 r. Komisja uruchomiła strategię MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy³, w której zaproponowano działania oparte na następujących trzech filarach: budowanie potencjału i wsparcie dla transformacji w kierunku zrównoważonego rozwoju i cyfryzacji, zmniejszenie obciążeń regulacyjnych i poprawa dostępu do rynku oraz lepszy dostęp do finansowania.

We wrześniu 2022 r. przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen zapowiedziała w orędziu o stanie Unii Europejskiej dodatkowe działania, takie jak pakiet pomocy gospodarczej dla MŚP⁴, który został przyjęty dziś przez Komisję i którego niniejsza inicjatywa jest częścią. Powinno to zapewnić bardzo potrzebne wsparcie dla MŚP, które zabezpieczy przepływ środków pieniężnych, ułatwi przestrzeganie obowiązków regulacyjnych oraz umożliwi inwestowanie i wzrost. Komunikat w sprawie pakietu pomocy gospodarczej dla MŚP dotyczy również dostępu MŚP do finansowania i umiejętności oraz sprzyjających ram regulacyjnych. Ponadto pakiet zawiera zmienione przepisy dotyczące opóźnień w płatnościach⁵ mające na celu poprawę dyscypliny płatniczej i ochronę przedsiębiorstw przed negatywnymi skutkami opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.

Proponowana dyrektywa, dzięki przewidzianym w niej scentralizowanym procedurom składania deklaracji, wymiaru i poboru podatków oraz punktowi kompleksowej obsługi, jest również w pełni zgodna z celem Komisji, jakim jest racjonalizacja i uproszczenie wymogów sprawozdawczych dla przedsiębiorstw i administracji, jak określono w komunikacie w sprawie długoterminowej konkurencyjności UE z marca 2023 r. (COM(2023) 168 final).

Ponadto unia rynków kapitałowych mobilizuje transgraniczne inwestycje prywatne w przedsiębiorstwa każdej wielkości, uzupełniając wsparcie publiczne i prowadząc do zmniejszenia zależności MŚP od pojedynczych źródeł lub pojedynczych dostawców finansowania.

Na koniec warto zwrócić też uwagę, że aby umożliwić MŚP bezpośrednie korzystanie z dobrodziejstw rynku wewnętrznego bez ponoszenia niepotrzebnego dodatkowego obciążenia administracyjnego, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

² COM (2005) 702: Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego – Usuwanie przeszkód związanych z podatkiem od osób prawnych w działalności małych i średnich przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym – zarys ewentualnego projektu pilotażowego „opodatkowanie według zasad państwa macierzystego” [...] {SEC(2005)1785}.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy”, COM(2020) 103 final.

⁴ Dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach zostanie zastąpiona rozporządzeniem, aby zapewnić MŚP europejską normę dotyczącą odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej na jednolitym rynku.

⁵ Dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach zostanie zastąpiona rozporządzeniem, aby zapewnić MŚP europejską normę dotyczącą odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej na jednolitym rynku.

2018/1724⁶, w którym ustanowiono jednolity portal cyfrowy, przewidziano ogólne zasady zapewniania internetowego dostępu do informacji, procedur i usług wsparcia, które mają znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Informacje na temat przepisów podatkowych określone w niniejszej dyrektywie powinny być również udostępniane użytkownikom transgranicznym za pośrednictwem jednolitego portalu cyfrowego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1724, w kategorii L.5.

Proponowana dyrektywa jest zatem spójna z tym podejściem, ponieważ zachęca MŚP do rozwoju w wymiarze transgranicznym i ma służyć osiągnięciu celu, jakim jest doprowadzenie do tego, by koszty przestrzegania przepisów podatkowych nie utrudniały MŚP pełnego korzystania z rynku wewnętrznego, a jednocześnie zapewnia upublicznianie i udostępnianie użytecznych informacji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres stosowania art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Przepisy zawarte we wniosku mają na celu zbliżenie przepisów ustawowych, przepisów wykonawczych lub praktyk administracyjnych państw członkowskich, ponieważ mają one bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Wniosek jest zatem przyjmowany w ramach specjalnej procedury ustawodawczej zgodnie ze wspomnianym artykułem i w formie dyrektywy. Kompetencje Unii w tej dziedzinie są dzielone z państwami członkowskimi.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Unijne przedsiębiorstwa w coraz większym stopniu prowadzą działalność transgraniczną na rynku wewnętrznym, ale obecne ramy podatkowe w UE obejmują 27 różnych systemów opodatkowania osób prawnych. Ta mnogość przepisów prowadzi do fragmentacji i stanowi poważną przeszkodę w prowadzeniu działalności gospodarczej. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność transgraniczną ponoszą bowiem wysokie koszty przestrzegania przepisów podatkowych na rynku wewnętrznym, ponieważ muszą przestrzegać różnych ram prawnych. Dotyczy to w szczególności MŚP, dla których koszty te są proporcjonalnie znacznie wyższe⁷. Ponadto różnice istniejące między państwami członkowskimi powodują rozbieżności, które mogą prowadzić do podwójnego (nie)opodatkowania.

Problemy te są wspólne dla wszystkich państw członkowskich i nie można ich skutecznie rozwiązać przy pomocy indywidualnych działań krajowych. Ponieważ wynikają one przede wszystkim z funkcjonowania różnych systemów podatkowych, zróżnicowane działania na szczeblu krajowym przyniosłyby niewystarczające i nieskoordynowane skutki. Podobnie, lepsza współpraca może być co prawda także korzystna, ale podejście takie ma głównie charakter dwustronny i jego wymiar jest ograniczony.

W tym kontekście skuteczna może być jedynie ogólnounijna inicjatywa przewidująca uproszczenie i to ona jest jedynym odpowiednim instrumentem prawnym. Złożoność

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).

⁷ Komisja Europejska. (2022). Tax compliance costs for SMEs. An update and a complement: final report [Koszty przestrzegania przepisów podatkowych ponoszone przez MŚP. Aktualizacja i uzupełnienie: sprawozdanie końcowe] <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

problemu i jej konsekwencje zostałyby znacznie ograniczone, gdyby istniały ramy upraszczające dla MŚP, które umożliwiłyby im stosowanie jednego zestawu przepisów podatkowych, jeżeli chcą prowadzić działalność za granicą.

Podjęcie działań na szczeblu UE miałyby wyraźną wartość dodaną. Jeśli chodzi o MŚP, uproszczenie może skutecznie funkcjonować tylko wówczas, gdy zostanie uznane, że do celów opodatkowania stałych zakładów, które są jedynie rozszerzeniem osobowości prawnej stałego zakładu, można stosować zasady opodatkowania w państwie członkowskim pochodzenia (siedziby głównej) do obliczania podstawy opodatkowania w państwach członkowskich „ekspansji”, tj. państwach, w których znajdują się stałe zakłady. Ponadto MŚP, zamiast składać deklaracje w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzą one podlegającą opodatkowaniu działalność gospodarczą za pośrednictwem stałego zakładu, mogłyby spełniać wszystkie wymogi za pośrednictwem siedziby głównej i tylko w państwie członkowskim siedziby głównej (punkt kompleksowej obsługi). Również dla administracji podatkowych, które obecnie dokonują wymiaru zobowiązań podatkowych tych samych przedsiębiorstw transgranicznych, ale oddzielnie i każda z nich tylko przy wykorzystaniu swoich własnych zasobów, będzie to wydajniejsze.

Niniejsza inicjatywa jest zatem zgodna z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TFUE z uwagi na to, że cele nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający za pomocą indywidualnych działań krajowych oraz że największe szanse na osiągnięcie zamierzonych celów miałyby wspólne podejście dla wszystkich państw członkowskich.

- **Proporcjonalność**

Przewidziane środki nie wykraczają poza minimum niezbędne do ułatwienia działalności transgranicznej MŚP, a tym samym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Są one zatem zgodne z zasadami proporcjonalności. Zakres proponowanego środka dotyczy jedynie obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku w ograniczonych sytuacjach, bez harmonizacji przepisów podatkowych w państwach członkowskich. Stałe zakłady nie mają odrębnej osobowości prawnej innej niż siedziba główna. Stanowią one podlegającą opodatkowaniu działalność gospodarczą MŚP w innym państwie członkowskim, co sprawia jednak, że państwo członkowskie, w którym znajduje się taki stały zakład, uzyskuje prawo do nałożenia podatku. We wniosku nie wprowadza się harmonizacji systemów opodatkowania osób prawnych, a jedynie przewiduje się możliwość korzystania przez MŚP z jednego zestawu przepisów podatkowych (tj. przepisów państwa członkowskiego siedziby głównej) do obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku w odniesieniu do działalności wykonywanej za pośrednictwem stałego zakładu. System ten opiera się na wzajemnym uznawaniu i akceptacji przez państwa członkowskie swoich przepisów podatkowych dotyczących MŚP posiadających stałe zakłady. Ponadto uproszczenie takie jest dla wszystkich kwalifikujących się MŚP fakultatywne. Stawki podatkowe i polityka egzekwowania prawa będą w dalszym ciągu leżeć w gestii państwa członkowskiego, w którym znajduje się stały zakład. W związku z tym niniejsza inicjatywa jest również zgodna z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 3 TFUE, ponieważ jej treść i forma nie wykraczają poza to, co jest konieczne i proporcjonalne do zamierzonych celów.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek dotyczy dyrektywy, będącej jedynym instrumentem prawnym, który można wykorzystać w ramach danej podstawy prawnej (art. 115 TFUE).

3. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

- **Wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami**

W kontekście szerszego pakietu „Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)” służby Komisji zorganizowały konsultacje publiczne, które obejmowały również aspekty istotne dla MŚP. Wszystkie otrzymane odpowiedzi zostały należycie uwzględnione, także pod kątem MŚP.

Przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami z sektora MŚP i zorganizowano spotkanie z siecią krajowych pełnomocników ds. MŚP – grupą ekspertów, z którą Komisja konsultuje się regularnie – podczas którego wymieniono poglądy na temat wariantów przewidzianych w szczególności dla MŚP prowadzących działalność transgraniczną.

- **Ocena skutków**

Sprawozdanie z oceny skutków towarzyszące niniejszemu wnioskowi opiera się na projekcie sprawozdania z oceny skutków, który został przeanalizowany przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej i omówiony na posiedzeniu w dniu 24 maja 2022 r. W opinii z 26.05.2023 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przedstawiła zalecenia.

Uznano za konieczne, by inicjatywy ocenione w sprawozdaniu, które otrzymały od Rady ds. Kontroli Regulacyjnej pozytywną opinię z zastrzeżeniem, zostały przedstawione jako odrębne wnioski. Z tego powodu we wspomnianym sprawozdaniu z oceny skutków oceniony został jedynie wpływ niniejszego wniosku.

Sprawozdanie z oceny skutków niniejszego wniosku wiernie odzwierciedla analizę dotyczącą MŚP zawartą w projekcie oceny skutków poddanym analizie i uwzględnia zalecenia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej w tym zakresie.

W sprawozdaniu przeanalizowano wpływ wniosku na podstawie kilku wariantów strategicznych, z których trzy zostały ocenione:

W ramach **wariantu podstawowego (status quo)** obecne ramy polityki zostałyby utrzymane. Oznacza to, że w UE nadal istniałoby 27 różnych systemów opodatkowania osób prawnych, a dla MŚP, które prowadzą działalność podlegającą opodatkowaniu w innym państwie członkowskim lub innych państwach członkowskich, nie byłoby żadnych uproszczeń administracyjnych. Skutkiem tego byłoby utrzymywanie się barier dla dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ponieważ MŚP nadal musiałyby ponosić nieproporcjonalnie wyższe koszty przestrzegania przepisów i mieć do czynienia z nierównymi warunkami działania. W porównaniu z wariantami strategicznymi oznaczałoby to stratę gospodarczą spowodowaną utrzymującym się mniejszym udziałem MŚP w rynku wewnętrznym.

Wariant 1: Fakultatywny system opodatkowania według siedziby głównej dla MŚP posiadających stałe zakłady

Wariant ten polega na objęciu zakresem wniosku tylko MŚP posiadające w innych państwach członkowskich stałe zakłady, ale nie MŚP posiadające jednostki zależne. Byłyby to przedsiębiorstwa prowadzące podlegającą opodatkowaniu działalność gospodarczą w co najmniej jednym innym państwie członkowskim za pośrednictwem stałych zakładów. W wariantcie tym proponuje się, by podlegające opodatkowaniu wyniki każdego stałego zakładu danego MŚP były obliczane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami państwa siedziby głównej, jeśli dane MŚP zdecydowałoby się wybrać ten system. Dane MŚP musiałyby wyraźnie zgłosić chęć korzystania z takiego rozwiązania. Aby zapobiec obchodzeniu przepisów, przepisy te byłyby powiązane z wymogiem, zgodnie z którym MŚP

decydujące się na korzystanie z systemu byłoby zobowiązane do stosowania przepisów państwa siedziby głównej przez minimalny okres, na przykład przez pięć lat. Ponadto MŚP będą miały prawo do przedłużania swojego wyboru co pięć lat bez ograniczeń, o ile nadal będą spełniać wymogi kwalifikowalności. Przepisy dotyczące kwalifikowalności, ale także i wygasania opcji korzystania z systemu, mają na celu zniechęcenie do nadużyć i potencjalnych praktyk planowania podatkowego, takich jak celowe przenoszenie siedziby głównej do kraju o niskich stawkach podatkowych.

Wariant 2: Fakultatywny system opodatkowania według siedziby głównej dla MŚP posiadających stałe zakłady i jednostki zależne

Drugi wariant, jako alternatywa, polega na umożliwieniu kwalifikującym się MŚP stosowania tego samego zbioru przepisów do obliczania podlegających opodatkowaniu wyników zarówno stałych zakładów, jak i jednostek zależnych. Wynik byłby obliczany analogicznie na podstawie przepisów mających zastosowanie w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba główna. W ten sposób zakres wniosku zostałby poszerzony o grupy podmiotów. Analiza elementów technicznych jest taka sama jak w przypadku wariantu pierwszego, ale skutki są różne, ponieważ zależą one od tego, czy wspólne przepisy mają zastosowanie do jednostek zależnych czy też do stałych zakładów, gdyż te pierwsze są odrębnymi osobami prawnymi, a stałe zakłady są częścią tego samego podmiotu prawnego, którym jest siedziba główna.

W ocenie skutków stwierdzono, że preferowanym wariantem jest wariant 1. Wariant ten okazuje się nie tylko skuteczny, jeśli chodzi o osiągnięcie szczegółowych celów inicjatywy, lecz także dowodzi efektywności, ponieważ jego ograniczony zakres polega na objęciu nim tylko tych MŚP mających stałe zakłady w innym państwie członkowskim, które znajdują się faktycznie na początkowym etapie ekspansji.

Uproszczenie służyłoby w dużej mierze osiągnięciu celów, jeśli chodzi o MŚP, które mogą planować ekspansję transgraniczną, ale ich decyzja mogła zostać zahamowana z uwagi na wysokie koszty przestrzegania przepisów. Przedmiotowe przepisy są fakultatywne dla MŚP objętych zakresem stosowania i w związku z tym mogą być stosowane przez podmioty, które mogą odnieść korzyści, co powinno zapewnić tym MŚP praktyczną efektywność.

Można wyjść z założenia, że MŚP pragnące prowadzić działalność w wymiarze transgranicznym najprawdopodobniej uczynią to w pierwszej kolejności za pośrednictwem stałego zakładu, a nie przez utworzenie odrębnego podmiotu prawnego na podstawie prawa spółek innego państwa członkowskiego. To ostatnie rozwiązanie wiązałoby się również z dodatkowymi kosztami przestrzegania przepisów. Z tego powodu wariant ten byłby również efektywny, jeśli chodzi o zachęcanie do ekspansji transgranicznej, a w szczególności o usuwanie przeszkód podatkowych, które mogą utrudniać MŚP pełne uczestnictwo w rynku wewnętrznym.

Ocena skutków obejmuje analizę kosztów i korzyści inicjatywy, która to analiza powinna być raczej pozytywna. Jeśli chodzi o **korzyści** dla MŚP wynikające z tego wariantu, uproszczenia wprowadzone w ramach inicjatywy mogą zmniejszyć obecne koszty przestrzegania przepisów podatkowych w przeliczeniu na przedsiębiorstwo i można oczekiwać, że będą one stymulować inwestycje i wzrost dzięki wzrostowi działalności transgranicznej. Oczekuje się również korzyści po stronie administracji podatkowej, po pierwsze przez przyjmowanie deklaracji podatkowych oraz wymiar i pobór podatku za pośrednictwem punktu kompleksowej obsługi, a po drugie przez ograniczenie ryzyka oszustw lub nadużyć dzięki istnieniu jednolitego systemu. Obecnie możliwość wystąpienia nieprawidłowości i oszustw w przypadku podatnika posiadającego stałe zakłady w kilku państwach członkowskich jest

większa niż w przypadku, gdyby podatnik ten miał do czynienia z jedną administracją podatkową; audyty i kontrole byłyby łatwiejsze i ściślejsze.

Kosztów wniosku nie można precyzyjnie oszacować, ponieważ wniosek nie ma precedensu i nie istnieją specjalne dane, które można by wiarygodnie wykorzystać do sporządzenia dokładnych szacunków. Niemniej jednak w sprawozdaniu opisano potencjalne koszty dla MŚP i administracji podatkowych oraz wskazano pewne szacunki. Szacuje się, że koszty będą niewielkie w porównaniu z szacowanymi korzyściami wynikającymi z uproszczenia. Szacunki te znajdują się w załączniku 3 do sprawozdania z oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek ma na celu zmniejszenie obciążenia regulacyjnego zarówno dla podatników, jak i dla administracji podatkowych. Koszty przestrzegania przepisów prawa podatkowego są obciążeniem dla MŚP, zatem ich ograniczenie będzie stanowić jedną z najważniejszych korzyści płynących z wdrożenia tej inicjatywy. Szacowane ograniczenie kosztów przestrzegania przepisów przedstawiono w sprawozdaniu z oceny skutków.

Aby móc osiągnąć cele inicjatywy w sposób proporcjonalny, preferowanym wariantem inicjatywy jest wariant 1. MŚP posiadające stałe zakłady w innym państwie członkowskim lub innych państwach członkowskich będą miały możliwość wyboru, czy stosować reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej do obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku swoich stałych zakładów. Ta swoboda decyzyjna pozostawiona podatnikowi powinna skutecznie zmniejszyć obciążenia regulacyjne. MŚP będą prawdopodobnie decydują się na to, gdy będą mogły odnieść korzyść z uproszczenia, jakie oferują przepisy. Jeżeli tak nie będzie, będą one nadal stosować obowiązujące przepisy. W ten sposób zakres wniosku zapewnia utrzymanie kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez MŚP na niskim poziomie. Ponadto, jako że wniosek ma przede wszystkim na celu zaspokojenie potrzeb przedsiębiorstw transgranicznych, które prowadzą podlegającą opodatkowaniu działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim, wiele mikroprzedsiębiorstw nie będzie raczej objętych zakresem jego stosowania.

Z oczekiwanego zmniejszenia obciążenia pracą powinny również skorzystać administracje podatkowe, w szczególności w państwach członkowskich działalności, ponieważ składanie deklaracji oraz wymiar i pobór podatków będą scentralizowane w państwie członkowskim siedziby głównej. To dodatkowe obciążenie pracą tych ostatnich zostanie w pewnym stopniu zrekompensowane zmniejszoną liczbą sporów i procedur, które wynikają obecnie ze stosowania różnych zbiorów przepisów do tego samego dochodu lub transakcji.

- **Prawa podstawowe**

Nie oczekuje się, by niniejszy wniosek miał znaczący wpływ na prawa podstawowe. Proponowane środki są zgodne z prawami, wolnościami i zasadami określonymi w Karcie praw podstawowych UE.¹⁵ Art. 18 wniosku zapewni w szczególności ochronę danych osobowych. Dzięki wyrównaniu warunków działania, usuwaniu barier transgranicznych i zapewnieniu większej pewności podatkowej wniosek przyczyni się również do zapobiegania wszelkiej dyskryminacji lub nieuzasadnionym ograniczeniom swobód związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Szczegółowe informacje można znaleźć w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do wniosku. Należy zauważyć, że nie przewiduje się, by niniejszy wniosek miał znaczące skutki dla budżetu, ponieważ skutki te ograniczają się do wymiany informacji między siedzibą główną a państwami członkowskimi działalności.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Komisja dokona przeglądu sytuacji w państwach członkowskich pięć lat po rozpoczęciu stosowania przepisów dyrektywy i opublikuje sprawozdanie.

Do celów monitorowania i oceny wdrażania dyrektywy konieczne będzie początkowo zapewnienie państwom członkowskim czasu i wszelkiej niezbędnej pomocy w celu właściwego wdrażania przepisów UE. Komisja dokona oceny stosowania niniejszej dyrektywy po upływie pięciu lat od jej wejścia w życie i przedstawi Radzie sprawozdanie dotyczące jej działania. W stosownych przypadkach do takiego sprawozdania można ostatecznie dołączyć wniosek dotyczący zmiany niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji wszelkie dostępne im istotne informacje, które mogą być niezbędne do celów oceny.

Oprócz oceny skuteczność i efektywność inicjatywy będzie regularnie i stale monitorowana przy użyciu następujących wcześniej zdefiniowanych wskaźników: koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MŚP w stosunku do ich obrotów oraz porównywalnych MŚP, które nie stosują proponowanego uproszczenia; liczba MŚP, które zdecydowały się na stosowanie przedmiotowego systemu; liczba MŚP, które rozszerzyły działalność w wymiarze transgranicznym poprzez ustanowienie stałego zakładu; liczba MŚP, które przestały być objęte zakresem stosowania systemu z powodu utworzenia jednostki zależnej; obroty MŚP, które są objęte zakresem, w stosunku do obrotów porównywalnych MŚP, które nie stosują proponowanego uproszczenia.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Przedmiot

Dyrektywa przewiduje uproszczone podejście do opodatkowania samodzielnych MŚP prowadzących działalność transgraniczną w UE w odniesieniu do ich stałych zakładów znajdujących się w innych państwach członkowskich. To uproszczone podejście nazywane jest „regułami opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej” (art. 1). Takie rozwiązanie ogranicza się do przepisów podatkowych dotyczących obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku stałych zakładów i nie obejmuje przepisów dotyczących zabezpieczenia społecznego stosowanych w państwie członkowskim stałego zakładu ani nie ma wpływu na istniejące dwustronne umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Zakres stosowania

Zakres przepisów jest ograniczony do samodzielnych MŚP, które prowadzą działalność wyłącznie za pośrednictwem stałych zakładów w co najmniej jednym państwie członkowskim (art. 2).

Wymogi kwalifikowalności, opcja skorzystania z systemu i wyłączenia

Kwalifikujące się MŚP będą miały możliwość obliczania podlegającego(-ych) opodatkowaniu wyniku(-ów) swojego(-ich) stałego(-ych) zakładu(-ów) na podstawie wyłącznie przepisów podatkowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba główna, natomiast mająca zastosowanie stawka podatkowa lub stawki podatkowe pozostaną takie, jakie obowiązują w państwie członkowskim, w którym znajduje się stały zakład. Opcja skorzystania i jej przedłużenie są jednak ściśle ograniczone wymogami kwalifikowalności

mającymi na celu przeciwdziałanie potencjalnemu ryzyku obchodzenia przepisów (art. 3 i 9). Opcja taka obowiązuje przez pięć lat (art. 7), chyba że w tym czasie siedziba główna zmieni rezydencję podatkową lub łączny obrót stałych zakładów osiągnie co najmniej trzykrotność obrotu siedziby głównej (art. 8), w którym to przypadku reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej przestaną obowiązywać.

Na koniec każdego pięcioletniego okresu MŚP będą miały prawo do przedłużania swojego wyboru na kolejne pięć lat bez ograniczeń, o ile nadal będą spełniać wymogi kwalifikowalności (art. 9).

Przepisy dotyczące kwalifikowalności i wygaśnięcia tej opcji mają na celu zapobieganie nadużyciom i potencjalnym praktykom planowania podatkowego, takim jak celowe przenoszenie siedziby głównej do państwa członkowskiego o atrakcyjnych elementach systemu podatkowego, które zapewniają niskie opodatkowanie. Jeżeli samodzielne MŚP podejmie decyzję o utworzeniu jednostki zależnej lub łączny obrót jego stałych zakładów wyniesie co najmniej dwukrotność obrotu siedziby głównej, lub gdy MŚP przestanie się w ogóle kwalifikować jako MŚP, nie będzie ono mogło przedłużyć opcji korzystania z reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej po upływie pięcioletniego okresu (art. 10).

Procedury scentralizowane

Punkt kompleksowej obsługi umożliwi MŚP objętym zakresem stosowania kontaktowanie się wyłącznie z administracją podatkową państwa członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba główna, zarówno w odniesieniu do procedury skorzystania z opcji, jak i obowiązku składania deklaracji oraz płacenia podatków (art. 6, 9, 11 i 14). „Jednostką raportującą” w odniesieniu do wszystkich stałych zakładów będzie siedziba główna danego MŚP. MŚP będą zatem składać jedną deklarację podatkową do administracji podatkowej właściwej dla ich siedziby głównej („organ przyjmujący deklaracje”) (art. 11). Ta administracja podatkowa przekaże następnie ostateczne dochody podatkowe do każdego państwa członkowskiego, w którym MŚP utrzymuje stały zakład (art. 14). Podejście takie wyeliminuje złożoność i związane z nią koszty wynikające z konieczności obchodzenia się z wieloma systemami podatkowymi i administracjami podatkowymi.

Państwo członkowskie siedziby głównej będzie stosować stawki podatkowe mające zastosowanie w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, w których MŚP utrzymuje stałe zakłady, a następnie przekaże wynikające z tego poboru dochody podatkowe tym państwom (art. 12).

Przewidziano szybką i usprawnioną wymianę informacji między zainteresowanymi organami podatkowymi (art. 11 i 14), w szczególności dzięki wykorzystaniu istniejących ram ustanowionych dyrektywą w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania⁸. Wymiana taka zostanie odpowiednio dostosowana, by odpowiadała potrzebom i celowi uproszczenia przewidzianego w niniejszej dyrektywie.

Kontrole, odwołania i spory

⁸ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG.

Każde państwo członkowskie pozostaje właściwe w odniesieniu do kontroli stałych zakładów w ramach swojej jurysdykcji i może również zwrócić się o przeprowadzenie wspólnej kontroli, która nakłada obowiązek współpracy na państwo członkowskie będące adresatem wniosku (art. 13).

Ponadto nieodłącznym elementem jest to, że takie fakultatywne stosowanie przepisów może w ograniczonych przypadkach stwarzać ryzyko zakłócenia konkurencji, ponieważ porównywalne przedsiębiorstwa mogą podlegać różnym przepisom podatkowym. Korzyści będą jednak wyraźnie przeważać nad takim ryzykiem, a w szczególności system zrekompensuje dodatkowe i znaczące koszty przestrzegania przepisów podatkowych, które w przeciwnym razie ponosiłyby MŚP posiadające stały zakład.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

ustanawiająca system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Unii nie ma obecnie wspólnego podejścia do obliczania podstawy opodatkowania przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa w UE są zatem zobowiązane do przestrzegania przepisów różnych systemów opodatkowania osób prawnych, w zależności od państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność.
- (2) Współistnienie i interakcje 27 różnych systemów podatku dochodowego od osób prawnych w Unii powoduje, że przestrzeganie przepisów podatkowych jest skomplikowane i prowadzi do nierównych warunków działania dla przedsiębiorstw. Taki stan rzeczy ma większy wpływ na MŚP niż na większych podatników i stał się bardziej wyraźny, ponieważ globalizacja i cyfryzacja gospodarki znacznie zmieniły postrzeganie granic i modeli biznesowych. Podejmowane przez rządy próby dostosowania się do tej nowej rzeczywistości doprowadziły do fragmentarycznej reakcji państw członkowskich, co spowodowało dalsze zakłócenia na rynku wewnętrznym. Ponadto różne ramy prawne prowadzą nieuchronnie do różnych praktyk administracji podatkowej w poszczególnych państwach członkowskich. Wiąże się to często z długotrwałymi procedurami charakteryzującymi się nieprzewidywalnością i niespójnością oraz wysokimi kosztami przestrzegania przepisów.
- (3) Różnorodność sposobów prowadzenia działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym wymaga różnych rozwiązań dla różnych rodzajów przedsiębiorstw, jeśli chodzi o stawianie czoła obecnym wyzwaniom, jakie wiążą się z ich działalnością transgraniczną. Mniejszym przedsiębiorstwom, które nie należą do grupy przedsiębiorstw, trudniej jest rozszerzać działalność w wymiarze transgranicznym niż dużym przedsiębiorstwom. Zmaganie się ze skomplikowanymi procedurami i wysokimi kosztami przestrzegania przepisów jest więc dla tych mniejszych przedsiębiorstw bardziej uciążliwe. Oczywiste jest zatem, że

⁹ Dz.U. C z, s. .

¹⁰ Dz.U. C z, s. .

mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa – gdy prowadzą działalność transgraniczną wyłącznie za pośrednictwem stałych zakładów – potrzebują, na początkowych etapach ekspansji, takich rozwiązań jak uproszczony mechanizm obliczania swojego wyniku podlegającego opodatkowaniu.

- (4) Aby zaradzić niepewności podatkowej i trudnościom w przestrzeganiu przepisów nieznanego systemu podatkowego przy prowadzeniu działalności w innym państwie członkowskim lub innych państwach członkowskich (co jest jednym z kluczowych czynników utrudniających MŚP ekspansję na zagranicę), podlegający opodatkowaniu wynik stałych zakładów powinien być obliczany na podstawie przepisów państwa członkowskiego, w którym siedziba główna MŚP jest rezydentem do celów podatkowych. Oznacza to także, że w dalszym ciągu zastosowanie miałyby również zasady regulujące przypisywanie dochodu stałemu zakładowi, określone w mającej zastosowanie dwustronnej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania między państwem członkowskim stałego zakładu a państwem członkowskim siedziby głównej. Aby zagwarantować, że wszelkie nowe przepisy będą dla MŚP stanowiły uproszczenie, ich stosowanie powinno być fakultatywne, tj. pozostawione do decyzji podatnika.
- (5) Aby zapobiec praktykom nadużyć podatkowych, opracowano szczegółowe przepisy przeciwdziałające takim nadużyciom, na przykład w celu eliminowania ryzyka unikania opodatkowania przez przenoszenie rezydencji podatkowej MŚP, a tym samym zapobiegania sytuacjom, w których wybór lokalizacji siedziby głównej jest determinowany motywami podatkowymi. W związku z tym konieczne byłoby monitorowanie zmian obrotu przypisywanego stałemu zakładowi lub stałym zakładom, by utrzymać ich działalność jako pomocniczą w stosunku do działalności głównej, która powinna być prowadzona przez siedzibę główną. W ten sposób przepisy nie mogłyby być nadużywane przez zakładanie pustych siedzib głównych, podczas gdy większość działalności gospodarczej byłaby prowadzona za granicą. Podobnie kwalifikowalność do systemu uproszczeń podatkowych, a także wygaśnięcie i odnowienie opcji korzystania z tego systemu powinny podlegać rygorystycznym warunkom. Takim warunkom powinny towarzyszyć wymogi dotyczące obrotu siedziby głównej w stosunku do obrotu stałego zakładu lub stałych zakładów. Chodziłoby o dalsze podkreślenie, że działalność prowadzona za pośrednictwem stałego zakładu lub stałych zakładów może być jedynie rozszerzeniem głównej działalności siedziby głównej. Ponadto po wyborze opcji korzystania z ram uproszczeń podatkowych opcja ta powinna mieć określony obowiązkowy okres obowiązywania, co pozwoli zapobiec częstemu przenoszeniu lokalizacji siedziby głównej w celu uzyskania okazjonalnych i krótkoterminowych korzyści podatkowych.
- (6) Międzynarodowa żegluga morska jest szczególnym sektorem działalności podlegającym specjalnym systemom podatkowym w szeregu państw członkowskich. Systemy te polegają głównie na obliczaniu podstawy opodatkowania w oparciu o tonaż (tj. nośność) eksploatowanych statków, a nie na podstawie rzeczywistych zysków lub strat danego przedsiębiorstwa. W związku z tym MŚP, które uzyskują dochody z działalności żeglugowej objętej systemem podatku tonażowego, powinny być wyłączone z możliwości skorzystania z przepisów upraszczających dotyczących MŚP w odniesieniu do takiego dochodu przypisywanego stałemu zakładowi. Wyłączenie to pozwoliłoby uniknąć dodatkowych komplikacji, które mogłyby wynikać z interakcji między ramami uproszczeń opodatkowania MŚP a systemami podatku tonażowego. Ponadto takie potencjalne komplikacje wydają się nieproporcjonalne, zważywszy że w niektórych państwach członkowskich brak jest takich szczególnych systemów podatkowych. Żadne inne sektory działalności nie zostałyby wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy.

- (7) Wniosek ma na celu znaczne uproszczenie procedur, a zatem należałoby ustanowić punkt kompleksowej obsługi, w ramach którego przyjmowaniem deklaracji oraz wymiarem i poborem podatku należnego od stałego zakładu lub stałych zakładów zajmowałby się jeden organ podatkowy („organ przyjmujący deklaracje”), tj. organ podatkowy w państwie członkowskim siedziby głównej. Przy pełnym poszanowaniu suwerenności państw członkowskich w sprawach podatkowych kontrole, procedury odwoławcze i procedury rozstrzygania sporów byłyby przede wszystkim prowadzone na poziomie krajowym i zgodne z przepisami proceduralnymi danego państwa członkowskiego. Dla wsparcia funkcjonowania punktu kompleksowej obsługi kluczowe znaczenie miałyby możliwość przeprowadzania wspólnych kontroli, co nakładałoby na państwo członkowskie siedziby głównej obowiązek współpracy, jeżeli organ podatkowy państwa stałego zakładu wystąpi z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli obejmującej obliczanie podlegającego opodatkowaniu wyniku podatnika.
- (8) Aby uniknąć rozdrobnienia zakresu, które może wynikać ze specyfiki krajowej, MŚP objęte zakresem niniejszej dyrektywy to MŚP zdefiniowane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r.¹¹
- (9) Aby zapewnić wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim szybki dostęp do odpowiednich informacji podatkowych, informacje takie powinny być automatycznie przekazywane za pośrednictwem wspólnej sieci łączności (CCN) utworzonej przez Unię. Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę Rady 2011/16/UE¹².
- (10) W celu zapewnienia jednolitych warunków przekazywania i wymiany istotnych informacji do celów podatkowych między państwami członkowskimi, poboru i przekazywania podatków, a także dokonywania przeglądu funkcjonowania systemu upraszczania podatków należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹³.
- (11) Ponadto, aby umożliwić MŚP bezpośrednie korzystanie z dobrodziejstw rynku wewnętrznego bez ponoszenia niepotrzebnego dodatkowego obciążenia administracyjnego, informacje na temat przepisów podatkowych określonych w niniejszej dyrektywie powinny być udostępniane za pośrednictwem jednolitego portalu cyfrowego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1724¹⁴. Jednolity portal cyfrowy stanowi punkt kompleksowej obsługi dla użytkowników transgranicznych w zakresie zapewniania internetowego dostępu do informacji, procedur i usług wsparcia, które mają znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (12) W celu zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszej dyrektywy należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do aktualizacji załączników I–IV dotyczących form prawnych MŚP i podatków od zysków (którym to podatkom te formy

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG.

¹² Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).

prawne MŚP podlegają), w stosownych przypadkach, tak by móc objąć przyszłe formy prawne lub podatki o cechach podobnych do tych wymienionych w załącznikach I–IV. Szczególnie ważne jest w tym kontekście, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹⁵. Aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (13) Ponieważ właściwe wdrożenie proponowanych przepisów w każdym państwie członkowskim ma kluczowe znaczenie dla ochrony bazy podatkowej innych państw członkowskich, Komisja powinna monitorować to wdrożenie i egzekwowanie. W tym celu państwa członkowskie powinny regularnie przekazywać Komisji szczegółowe informacje, w tym statystyki, dotyczące wdrożenia i egzekwowania na ich terytorium środków krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. Aby ocenić skuteczność proponowanych nowych przepisów, Komisja powinna przygotować ocenę na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie i innych dostępnych danych oraz, w stosownych przypadkach, dołączyć do niej wnioski dotyczący zmiany przepisów. Sprawozdanie Komisji powinno zostać opublikowane.
- (14) Państwa członkowskie mogą przetwarzać dane osobowe na mocy niniejszej dyrektywy wyłącznie do celów weryfikacji wymogów kwalifikowalności lub ustalania zobowiązań podatkowych stałych zakładów. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych dokonywane w tym celu powinno być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679.
- (15) Przewidziano okres przechowywania danych, aby umożliwić państwom członkowskim przestrzeganie większości przepisów dotyczących przedawnienia, a tym samym ściśle przestrzeganie takich przepisów krajowych w odniesieniu do momentu rozpoczęcia lub zawieszenia tego okresu. Okres przechowywania nie powinien jednak wykraczać poza to, co jest konieczne do zapewnienia właściwym organom podatkowym możliwości określenia zobowiązań podatkowych, tak by zachować równowagę między zdolnością organu podatkowego do zapewnienia właściwego wymiaru i poboru podatków a prawem podatników do pewności prawa.
- (16) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności w niniejszej dyrektywie dąży się do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
- (17) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [...].
- (18) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie uproszczenie przepisów podatkowych dla niektórych MŚP prowadzących działalność na rynku wewnętrznym za pośrednictwem stałego zakładu lub stałych zakładów, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast – ze względu na istniejące wyzwania związane z interakcją między 27 różnymi systemami opodatkowania osób prawnych – możliwe jest

¹⁵

Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

lepszego osiągnięcia tego celu na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności ustanowioną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 **Przedmiot**

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku stałych zakładów MŚP, które spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 1 („reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej”).

Artykuł 2 **Zakres stosowania**

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do MŚP, które spełniają następujące kryteria:
 - a) zostały utworzone na mocy prawa państwa członkowskiego i przyjmują jedną z form wymienionych w załącznikach I i II;
 - b) są rezydentami do celów podatkowych w państwie członkowskim zgodnie z prawem podatkowym tego państwa członkowskiego, w tym z jego dwustronnymi umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania;
 - c) podlegają, bezpośrednio lub na poziomie swoich właścicieli, podatkowi od zysków wymienionemu w załącznikach III i IV lub jakimkolwiek innym podatkowi o podobnych cechach;
 - d) kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) zdefiniowane w dyrektywie 2013/34/UE¹⁶;
 - e) prowadzą działalność w innych państwach członkowskich wyłącznie za pośrednictwem co najmniej jednego stałego zakładu;
 - f) nie są częścią skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE i stanowią przedsiębiorstwo samodzielne, które spełnia jeden z następujących warunków:
 - nie są jednostką stowarzyszoną w rozumieniu art. 2 pkt 13 dyrektywy 2013/34/UE;
 - nie są przedsiębiorstwem powiązanym w rozumieniu art. 3 ust. 3 zalecenia Komisji 2003/361/WE.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu zmiany załączników I–IV, tak aby uwzględnić zmiany w przepisach państw członkowskich dotyczących:

¹⁶

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG.

- a) form prawnych jednostek ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego (załączniki I i II);
 - b) podatków od zysków lub wszelkich innych podatków o podobnych cechach, którym to podatkom takie podmioty podlegają bezpośrednio lub na poziomie ich właścicieli (załączniki III i IV).
3. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego, w którym znajduje się stały zakład, do ustalania mającej zastosowanie stawki podatkowej ani do stosowania dwustronnych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania ani przepisów dotyczących ochrony socjalnej pracowników w państwie członkowskim stałego zakładu.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „stały zakład” oznacza stałe miejsce prowadzenia działalności znajdujące się w innym państwie członkowskim, zgodnie z definicją zawartą w odpowiedniej dwustronnej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub, w przypadku jej braku, w prawie krajowym;
- 2) „siedziba główna” oznacza MŚP, o którym mowa w art. 2 ust. 1, które prowadzi działalność w innym państwie członkowskim lub innych państwach członkowskich wyłącznie za pośrednictwem co najmniej jednego stałego zakładu;
- 3) „państwo członkowskie siedziby głównej” oznacza państwo członkowskie, w którym MŚP, o którym mowa w art. 2 ust. 1, jest rezydentem do celów podatkowych;
- 4) „reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej” oznaczają przepisy podatkowe państwa członkowskiego siedziby głównej, stosowane do obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku siedziby głównej i jej stałych zakładów;
- 5) „państwo członkowskie działalności” oznacza państwo członkowskie, w którym znajduje się stały zakład MŚP, o którym mowa w art. 2 ust. 1;
- 6) „podlegający opodatkowaniu wynik stałego zakładu” oznacza dochód lub stratę podlegające opodatkowaniu, obliczone zgodnie z regułami opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej;
- 7) „organ przyjmujący deklaracje” oznacza właściwy organ podatkowy w państwie członkowskim siedziby głównej;
- 8) „deklaracja podatkowa siedziby głównej” oznacza deklarację podatkową składaną przez MŚP, o którym mowa w art. 2 ust. 1, obejmującą podlegające opodatkowaniu wyniki siedziby głównej i stałego zakładu lub stałych zakładów, obliczone zgodnie z regułami opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej.

ROZDZIAŁ II

Opodatkowanie siedziby głównej

Artykuł 4

Wymogi kwalifikowalności

- 1. Siedziba główna może zdecydować się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej w odniesieniu do swojego stałego zakładu lub swoich

stałych zakładów w innych państwach członkowskich, jeżeli spełnia ona następujące wymogi:

- a) łączny obrót jej stałych zakładów nie przekraczał, w ciągu ostatnich dwóch lat podatkowych, kwoty równej dwukrotności obrotu generowanego przez siedzibę główną;
 - b) w ciągu ostatnich dwóch lat podatkowych była rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim siedziby głównej;
 - c) w ciągu ostatnich dwóch lat podatkowych spełniała warunki określone w art. 2 ust. 1 lit. d).
2. Jeżeli siedziba główna zdecyduje się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej zgodnie z ust. 1, stosuje te zasady do wszystkich swoich stałych zakładów w innych państwach członkowskich. Jeżeli tworzy ona nowy stały zakład w innym państwie członkowskim, stosuje wobec takiego stałego zakładu reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej od chwili jego utworzenia.

Artykuł 5

Wyłączenie z reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej

W przypadku gdy siedziba główna uzyskuje dochód z działalności żeglugowej, a dochód ten podlega w państwie członkowskim siedziby głównej systemowi podatku tonażowego, taka siedziba główna jest wyłączona ze stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej w odniesieniu do swojego stałego zakładu lub swoich stałych zakładów w innych państwach członkowskich w zakresie, w jakim uzyskują one dochody z działalności żeglugowej.

Artykuł 6

Skorzystanie z opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej

1. Siedziba główna, która decyduje się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej do swojego stałego zakładu lub swoich stałych zakładów, powiadamia o swoim wyborze organ przyjmujący deklaracje, podając nazwę państwa członkowskiego lub państw członkowskich działalności. Powiadomienia dokonuje się co najmniej trzy miesiące przed końcem roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, w którym dane MŚP zamierza rozpocząć stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej.
2. Organ przyjmujący deklaracje sprawdza, czy spełnione są wymogi kwalifikowalności określone w art. 4, i informuje siedzibę główną o swoich ustaleniach w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1.
3. Jeżeli wymogi kwalifikowalności są spełnione, organ przyjmujący deklaracje informuje organy podatkowe państw członkowskich działalności w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, że podlegający opodatkowaniu wynik odpowiednich stałych zakładów oblicza się od następnego roku podatkowego zgodnie z regułami opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, stosowanymi w państwie członkowskim siedziby głównej. Organ podatkowy państwa członkowskiego lub państw członkowskich działalności informuje organ przyjmujący deklaracje o mającej zastosowanie stawce podatkowej.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się w drodze automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. [8ae] dyrektywy 2011/16/UE.

Państwo członkowskie działalności może zaskarżyć decyzję organu przyjmującego deklaracje dotyczącą spełnienia wymogów kwalifikowalności w trybie określonym w art. 13. Niezależnie od wszczęcia takiego postępowania MŚP mogą rozpocząć stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej.

Jeżeli organ przyjmujący deklaracje stwierdzi, że warunki kwalifikowalności nie są spełnione, informuje o tym siedzibę główną w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, a siedziba główna może odwołać się od tej decyzji w trybie przewidzianym w prawie krajowym.

4. Jeżeli państwo członkowskie działalności stwierdzi, że obecność MŚP na jego terytorium kwalifikuje się jako stały zakład, informuje o tym organ przyjmujący deklaracje. Na podstawie tych informacji organ przyjmujący deklaracje informuje właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego działalności o tym, czy siedziba główna stosuje w odniesieniu do swoich stałych zakładów reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej.

Artykuł 7

Okres obowiązywania opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej

1. Siedziba główna, która zdecydowała się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej do swoich stałych zakładów w co najmniej jednym państwie członkowskim działalności, stosuje te zasady przez okres pięciu lat podatkowych.
2. Na koniec okresu, o którym mowa w ust. 1, reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej przestają mieć zastosowanie w odniesieniu do stałych zakładów znajdujących się w państwach członkowskich działalności, chyba że siedziba główna powiadomi organ przyjmujący deklaracje o chęci przedłużenia stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej zgodnie z procedurą określoną w art. 9.

Artykuł 8

Wygaśnięcie opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej

1. Opcja stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej wygasa przed upływem pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, z jednego z następujących powodów:
 - a) MŚP, o którym mowa w art. 2 ust. 1, przenosi swoją rezydencję podatkową z państwa członkowskiego siedziby głównej;
 - b) łączny obrót jego stałych zakładów w ciągu ostatnich dwóch lat podatkowych przekroczył kwotę równą trzykrotności obrotu siedziby głównej.
2. W każdym z przypadków, o których mowa w ust. 1, reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej przestają obowiązywać od roku podatkowego następującego po roku, w którym wystąpiły powody, o których mowa w ust. 1.
3. Organ przyjmujący deklaracje informuje państwa członkowskie działalności o wygaśnięciu, o którym mowa w ust. 1, przed końcem roku podatkowego, w którym wystąpiły powody tego wygaśnięcia.

4. Jeżeli MŚP, o którym mowa w art. 2 ust. 1, przenosi swoją rezydencję podatkową do innego państwa członkowskiego, może ono zdecydować się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej obowiązujących w jego nowym państwie członkowskim rezydencji podatkowej zgodnie z art. 4–7. Uznaje się to za nowe skorzystanie z tej opcji.

Artykuł 9

Przedłużenie opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej

1. Jeżeli siedziba główna pragnie przedłużyć opcję korzystania z systemu, powiadamia o tym organ przyjmujący deklaracje co najmniej sześć miesięcy przed końcem okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, oraz podaje nazwy państw członkowskich działalności. Organ przyjmujący deklaracje sprawdza, czy MŚP nadal spełnia wymogi kwalifikowalności określone w art. 4.
2. Organ przyjmujący deklaracje potwierdza przedłużenie opcji w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, po sprawdzeniu, czy spełnione są wymogi kwalifikowalności określone w art. 4. Powiadamia on o swojej decyzji siedzibę główną, przekazując również informację, że nie mają zastosowania podstawy wykluczenia określone w art. 10. Organ przyjmujący deklaracje informuje również o przedłużeniu organy podatkowe państw członkowskich działalności w terminie czterech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 10

Wykluczenie z przedłużenia opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej

Siedziba główna nie może przedłużyć opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, jeżeli w pięcioletnim okresie, w którym pierwotnie obowiązywały reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, wystąpiła którakolwiek z następujących sytuacji:

- a) łączny obrót stałych zakładów w jakichkolwiek dwóch latach podatkowych rozpatrywanych osobno przekroczył kwotę równą dwukrotności obrotu siedziby głównej;
- b) MŚP utworzyło co najmniej jedną jednostkę zależną w Unii lub poza Unią;
- c) przez dwa kolejne lata podatkowe nie było spełnione kryterium określone w art. 2 ust. 1 lit. d).

Artykuł 11

Składanie deklaracji podatkowej siedziby głównej, wymiar podatku i koordynacja między organami

1. Siedziba główna składa deklarację podatkową siedziby głównej w organie przyjmującym deklaracje.
2. Deklaracja podatkowa siedziby głównej zawiera następujące informacje:
 - a) zobowiązanie podatkowe MŚP w odniesieniu do jego podlegającego opodatkowaniu wyniku w państwie członkowskim siedziby głównej;
 - b) zobowiązanie podatkowe MŚP w odniesieniu do podlegającego opodatkowaniu wyniku każdego stałego zakładu w innych państwach członkowskich. Zobowiązanie podatkowe oblicza się przez zastosowanie krajowej stawki podatkowej danego państwa członkowskiego działalności do wyniku podlegającego

opodatkowaniu, który został obliczony zgodnie z regułami opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej.

3. W przypadku gdy co najmniej jeden stały zakład danego MŚP nie jest zobowiązany do sporządzania samodzielnego sprawozdania finansowego zgodnie z przepisami państwa członkowskiego działalności, deklaracja podatkowa siedziby głównej zawiera następujące informacje:
 - a) aktywa i zobowiązania przypisane stałemu zakładowi lub stałym zakładom;
 - b) zyski przypisane stałemu zakładowi lub stałym zakładom w innych państwach członkowskich.
4. Organ przyjmujący deklaracje wydaje następujące decyzje:
 - a) decyzję o wymiarze podatku w odniesieniu do siedziby głównej;
 - b) projekt decyzji o wymiarze podatku w odniesieniu do każdego stałego zakładu.
5. Organ przyjmujący deklaracje przekazuje organom podatkowym państw członkowskich działalności następujące dokumenty i informacje, zgodnie z zasadami określonymi w art. 14:
 - a) deklarację podatkową siedziby głównej wraz z kopiami sprawozdań finansowych i wszelkich innych właściwych dokumentów, wymaganych i sporządzonych zgodnie z przepisami państwa członkowskiego siedziby głównej;
 - b) projekt decyzji o wymiarze podatku w odniesieniu do właściwego stałego zakładu lub właściwych stałych zakładów;
 - c) w razie potrzeby, wszelkie inne informacje umożliwiające dokonanie wymiaru dodatkowych krajowych lub regionalnych podatków lub należności opartych lub nieopartych na zysku lub innych wzajemnie powiązanych elementów podatku dochodowego od osób fizycznych, zgodnie z przepisami podatkowymi państwa członkowskiego działalności.

Informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, przekazuje się w drodze automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. [8ae] dyrektywy 2011/16/UE.
6. Organ podatkowy państwa członkowskiego działalności przyjmuje lub odrzuca projekt decyzji o wymiarze podatku, o którym to projekcie mowa w ust. 5 lit. b), w terminie dwóch miesięcy od jego otrzymania i informuje o tym organ przyjmujący deklaracje.
7. Jeżeli organ podatkowy państwa członkowskiego działalności zaakceptuje projekt decyzji o wymiarze podatku lub nie zareaguje w terminie, o którym mowa w ust. 6, projekt decyzji o wymiarze podatku staje się decyzją ostateczną, od której siedziba główna może się odwołać do organu przyjmującego deklaracje w trybie przewidzianym w przepisach krajowych państwa członkowskiego siedziby głównej.
8. Jeżeli organ podatkowy państwa członkowskiego działalności odrzuci projekt decyzji o wymiarze podatku, dokonuje przeglądu tego projektu wymiaru podatku w związku z przypisaniem zysków stałemu zakładowi zgodnie z przepisami określonymi w mającej zastosowanie dwustronnej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej między państwem członkowskim działalności a państwem członkowskim siedziby głównej. Po tym jak przypisanie zysków stałemu zakładowi zostało poddane przeglądowi i przekazane organowi przyjmującemu deklaracje zgodnie z art. 8ae dyrektywy 2011/16/UE, organ przyjmujący deklaracje oblicza na nowo podlegający opodatkowaniu

wynik zgodnie z przepisami podatkowymi państwa członkowskiego siedziby głównej, a to państwo członkowskie wydaje zmienioną decyzję o wymiarze podatku. Podatnik ma prawo odwołać się od tej zmienionej decyzji o wymiarze podatku do sądów państwa członkowskiego siedziby głównej. Wszelkie spory dotyczące kwoty zysków przypisywanej stałemu zakładowi rozstrzyga się zgodnie z mającą zastosowanie dwustronną umową o unikaniu podwójnego opodatkowania lub przepisami określonymi w dyrektywie Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r.¹⁷.

8. 9. W przypadku gdy zgodnie z przepisami podatkowymi państwa członkowskiego działalności niektóre wydatki związane z pracownikami stałego zakładu podlegają odliczeniu do celów podatkowych w zakresie, w jakim dane kwoty są opodatkowane na poziomie pracownika lub podlegają odprowadzaniu składek na ubezpieczenie społeczne, a w państwie członkowskim siedziby głównej nie istnieje podobne traktowanie podatkowe pozwalające na takie odliczenie, siedziba główna i państwa członkowskie działalności podejmują odpowiednie środki w celu zapobieżenia ewentualnym rozbieżnościom.

Artykuł 12

Pobór podatku należnego od stałego zakładu lub stałych zakładów w państwie członkowskim lub państwach członkowskich działalności

1. Siedziba główna rozlicza, za pośrednictwem organu przyjmującego deklaracje, zobowiązania z tytułu podatku dochodowego zarówno w odniesieniu do swojego podlegającego opodatkowaniu wyniku, jak i podlegającego opodatkowaniu wyniku swojego stałego zakładu lub swoich stałych zakładów w państwie członkowskim lub państwach członkowskich działalności.
2. Organ przyjmujący deklaracje pobiera podatek odpowiadający zobowiązaniu podatkowemu każdego stałego zakładu siedziby głównej w Unii, stosuje stawkę podatkową danego państwa członkowskiego działalności i przekazuje odpowiednią kwotę właściwemu organowi danego państwa członkowskiego działalności.
3. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, praktyczne ustalenia niezbędne do zapewnienia poboru i przekazywania podatku odpowiadającego zobowiązaniu podatkowemu stałego zakładu lub stałych zakładów z państwa członkowskiego siedziby głównej do państwa członkowskiego działalności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15.

Artykuł 13

Kontrole, środki odwoławcze i rozstrzyganie sporów

1. O ile nie określono inaczej, przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na przepisy krajowe państw członkowskich regulujące lokalne kontrole podatkowe, środki odwoławcze i postępowania ani na mechanizmy rozstrzygania sporów dostępne na szczeblu Unii lub przewidziane w mających zastosowanie dwustronnych umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania.

¹⁷ Dyrektywa Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (*Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 1*).

2. Organ podatkowy państwa członkowskiego działalności może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie – wspólnie z organem przyjmującym deklaracje – kontroli dotyczącej obliczania podlegającego opodatkowaniu wyniku stałego zakładu zgodnie z regułami opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, przypisania zysków stałemu zakładowi lub mającej zastosowanie stawki podatkowej. Kontrole wspólne przeprowadza się zgodnie z dyrektywą Rady 2011/16/UE¹⁸. Niezależnie od przepisów wyżej wymienionej dyrektywy właściwy organ, do którego kierowany jest wniosek, przyjmuje taki wniosek organów państwa członkowskiego działalności.

Artykuł 14

Zmiany w dyrektywie 2011/16/UE

1. W dyrektywie 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r.¹⁹ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 9) wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) do celów art. 8 ust. 1 oraz art. 8a–8ae – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które można wyszukiwać zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;”;
- b) lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) do celów przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1 i 3a oraz art. 8a–8ae – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji przewidzianych w lit. a) i b).”;

- 2) dodaje się art. 8ae w brzmieniu:

„Artykuł 8ae

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących wyboru opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, deklaracji podatkowych siedziby głównej oraz projektów decyzji o wymiarze podatku, po wyborze takiej opcji

- 1.1. Jeżeli siedziba główna, zdefiniowana w art. 3 pkt 2 dyrektywy ustanawiającej reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw²⁰, która decyduje się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej do swojego stałego zakładu lub swoich stałych zakładów zgodnie z art. 6 tej dyrektywy, spełnia wymogi kwalifikowalności do stosowania takich reguł, właściwy organ państwa członkowskiego siedziby głównej powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się stały zakład, w drodze automatycznej wymiany informacji, że podlegający opodatkowaniu wynik danego stałego zakładu ma być obliczany zgodnie z regułami

¹⁸ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

¹⁹ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

²⁰ Dyrektywa...[Dz.U.: Proszę wstawić numer, datę i tytuł tej dyrektywy oraz odniesienie do Dz.U.].

opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej. Powiadomienie takie następuje w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia przez siedzibę główną o chęci skorzystania z opcji stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej.

- 1.2. W terminie trzech miesięcy od powiadomienia przez właściwy organ państwa członkowskiego siedziby głównej o decyzji dotyczącej stosowania reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się stały zakład, powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego siedziby głównej o stawce podatkowej mającej zastosowanie do celów ustalania zobowiązania podatkowego stałego zakładu lub stałych zakładów znajdujących się na jego terytorium.
- 1.3. Właściwy organ państwa członkowskiego siedziby głównej przekazuje w drodze automatycznej wymiany informacji informacje określone w ust. 2 niniejszego artykułu właściwemu organowi lub właściwym organom państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których znajduje się stały zakład lub znajdują się stałe zakłady, zgodnie z praktycznymi ustaleniami przyjętymi na podstawie art. 21.
- 1.4. Informacje, które właściwy organ państwa członkowskiego jest zobowiązany przekazywać na mocy ust. 1, zawierają następujące elementy:
 - (i) deklarację podatkową siedziby głównej;
 - (ii) kopie sprawozdań finansowych i wszelkich innych właściwych dokumentów, jakie były wymagane i zostały sporządzone zgodnie z przepisami państwa siedziby głównej;
 - (iii) projekt decyzji o wymiarze podatku w odniesieniu do właściwego stałego zakładu lub właściwych stałych zakładów;
 - (iv) w razie potrzeby, wszelkie inne informacje umożliwiające dokonanie wymiaru dodatkowych krajowych lub regionalnych podatków lub należności opartych lub nieopartych na zysku lub innych wzajemnie powiązanych elementów podatku dochodowego od osób fizycznych, zgodnie z przepisami podatkowymi państwa członkowskiego działalności.
- 1.5. Wymiana informacji odbywa się niezwłocznie po wydaniu projektu decyzji o wymiarze podatku i nie później niż w terminie jednego miesiąca od jego wydania.
- 1.6. W przypadku gdy organ podatkowy państwa członkowskiego, w którym znajduje się stały zakład lub znajdują się stałe zakłady, po odrzuceniu projektu decyzji o wymiarze podatku wydanej przez państwo członkowskie siedziby głównej dokonuje przeglądu projektu decyzji o wymiarze podatku w związku z przypisaniem zysków stałemu zakładowi zgodnie z przepisami określonymi w mającej zastosowanie dwustronnej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej między państwem członkowskim działalności a państwem członkowskim siedziby głównej, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się stały zakład lub znajdują się stałe zakłady, przekazuje taką zmienioną decyzję o wymiarze podatku właściwemu organowi państwa członkowskiego siedziby głównej w terminie jednego miesiąca od jej wydania, aby organ ten dokonał ponownego obliczenia podlegającego opodatkowaniu wyniku stałego zakładu, wydał zmienioną decyzję o wymiarze podatku i pobrał podatek.
- 1.7. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych praktyczne ustalenia niezbędne do określenia formy, treści i wymogów językowych dotyczących powiadamiania, o którym

mowa w niniejszym art. 8. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”.

].

2. art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Automatyczna wymiana informacji zgodnie z art. 8, 8ac i 8ae przebiega przy użyciu standardowego formatu elektronicznego służącego ułatwieniu takiej wymiany automatycznej, przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”.

ROZDZIAŁ III PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011²¹.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 16

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od [dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania jej tego aktu, lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady.

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 17
Informowanie Parlamentu Europejskiego

Komisja informuje Parlament Europejski o przyjęciu aktów delegowanych, o wszelkich sprzeciwach wobec nich oraz o odwołaniu przekazanych uprawnień przez Radę.

Artykuł 18
Ochrona danych

1. Państwa członkowskie mogą przetwarzać dane osobowe na mocy niniejszej dyrektywy do celów weryfikacji wymogów kwalifikowalności lub ustalania zobowiązań podatkowych, o których to celach mowa w art. 4, 9 i 11 niniejszej dyrektywy. Podczas przetwarzania danych osobowych, do celów weryfikacji wymogów kwalifikowalności lub ustalania zobowiązania podatkowego zgodnie z niniejszą dyrektywą, właściwe organy państw członkowskich są uznawane za administratorów danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 w zakresie ich odpowiednich działań na podstawie niniejszej dyrektywy.
2. Informacje, w tym dane osobowe, przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą są przechowywane tylko tak długo, jak jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu weryfikacji wymogów kwalifikowalności lub ustalania zobowiązania podatkowego podatników, zgodnie z krajowymi przepisami poszczególnych administratorów danych dotyczącymi przedawnienia, ale w żadnym wypadku nie dłużej niż przez dziesięć lat.

Artykuł 19
Przegląd funkcjonowania niniejszej dyrektywy przez Komisję

1. Pięć lat od rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy Komisja analizuje i ocenia jej funkcjonowanie oraz składa sprawozdanie w tej sprawie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Do sprawozdania dołącza się, w stosownych przypadkach, wniosek dotyczący zmiany niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji istotne informacje na potrzeby oceny dyrektywy, zgodnie z ust. 3, w tym zagregowane dane dotyczące liczby kwalifikujących się MŚP w porównaniu z MŚP, które zdecydowały się na skorzystanie z systemu, ich obrotów oraz kosztów przestrzegania przepisów w stosunku do obrotów; dane dotyczące liczby MŚP, które rozszerzyły działalność w wymiarze transgranicznym przez utworzenie stałego zakładu, oraz liczby MŚP, które już się nie kwalifikują z powodu utworzenia jednostki zależnej, lub kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez MŚP, które stosują ten system.
3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa informacje, jakie państwa członkowskie mają przekazywać do celów oceny, o których mowa w ust. 2, jak również format i warunki przekazywania takich informacji.
4. Zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do instytucji unijnych oraz z art. 18 niniejszej dyrektywy Komisja zachowuje poufność informacji przekazywanych jej zgodnie z ust. 2.
5. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie ust. 2, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy

służbowej określonym w odniesieniu do podobnych informacji w prawie krajowym państwa członkowskiego lub państwa członkowskich, które je otrzymały.

Artykuł 20
Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2025 r. przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2026 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Po wejściu w życie niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają powiadomienie Komisji – z wyprzedzeniem umożliwiającym jej przedstawienie swoich uwag – o wszelkich projektach przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które zamierzają przyjąć w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 21
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 22
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Dyrektywa Rady (UE) 2023/XXX z dnia XX r. ustanawiająca system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Polityka podatkowa.

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

X nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²²

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Wniosek ma na celu ustanowienie ram podatkowych wspierających rynek wewnętrzny, w szczególności dla MŚP. Obecnie nie istnieje wspólny system opodatkowania osób prawnych do obliczania podlegającego opodatkowaniu dochodu przedsiębiorstw w UE, lecz 27 różnych systemów krajowych, co sprawia, że prowadzenie działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym jest utrudnione i kosztowne. We wniosku uwzględniono potrzebę zagwarantowania pewności podatkowej i ułatwienia przestrzegania przepisów podatkowych w odniesieniu do niektórych MŚP, które znajdują się na początkowym etapie ekspansji i w związku z tym prowadzą działalność podlegającą opodatkowaniu w państwach członkowskich innych niż ich państwo członkowskie pochodzenia (państwo siedziby głównej). Dlatego też wniosek opiera się w szczególności na ramach wzajemnego uznawania, w których państwa członkowskie będące miejscem ekspansji (w których znajduje się stały zakład) akceptują, że do obliczania podlegających opodatkowaniu wyników stałego zakładu znajdującego się na ich terytorium mają zastosowanie przepisy podatkowe państwa siedziby głównej.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy

1) Pierwszym celem szczegółowym wniosku jest zmniejszenie kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez MŚP. Ponieważ wniosek zapewni przedsiębiorstwom unijnym wspólne ramy umożliwiające stosowanie jednego zestawu przepisów podatkowych przy prowadzeniu działalności w innym państwie członkowskim za pośrednictwem stałego zakładu, powinien on pozwolić przedsiębiorstwom na

²²

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

przeznaczanie mniejszych zasobów na zapewnienie zgodności z przepisami, niż ma to miejsce obecnie.

2) Po drugie, wniosek ma na celu zachęcanie do ekspansji transgranicznej, w szczególności MŚP znajdujące na początkowym etapie ekspansji.

3) Po trzecie, wniosek przyczyni się do zapewnienia równych warunków działania, jeśli chodzi o udział MŚP w rynku wewnętrznym, zważywszy że MŚP ponoszą zazwyczaj nieproporcjonalnie wysokie koszty związane z przestrzeganiem przepisów podatkowych, co oznacza, że to znacznie bardziej wpływa na ich decyzje biznesowe niż na decyzje biznesowe większych podmiotów gospodarczych.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

We wniosku przewiduje się wprowadzenie wspólnych ram przepisów podatkowych, które umożliwią MŚP wybranie opcji dalszego stosowania znanych im przepisów podatkowych (przepisy podatkowe państwa członkowskiego pochodzenia: reguły opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej), nawet jeżeli prowadzą działalność w innym państwie członkowskim za pośrednictwem stałego zakładu. Proponowane przepisy mają przede wszystkim wprowadzić uproszczenie dla podatników oraz wspierać wzrost gospodarczy i inwestycje na rynku wewnętrznym, a jednocześnie wyrównywać warunki działania dla przedsiębiorstw.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Cele szczegółowe	Wskaźniki	Narzędzia pomiaru
Obniżenie kosztów przestrzegania przepisów podatkowych dla MŚP.	Koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MŚP w stosunku do ich obrotów oraz porównywalnych MŚP, które nie stosują proponowanego uproszczenia	Badanie dotyczące kwestii podatkowych istotnych dla MŚP przeprowadzane przez DG TAXUD, w miarę możliwości z pomocą zewnętrzną, we współpracy z organami podatkowymi państw członkowskich
Zachęcanie MŚP do transgranicznej ekspansji	- Liczba MŚP, które zdecydowały się na stosowanie przedmiotowego systemu - Liczba MŚP, które rozszerzyły działalność w wymiarze transgranicznym przez ustanowienie stałego zakładu - Liczba MŚP, które przestały być objęte zakresem stosowania systemu z powodu utworzenia jednostki zależnej - Informacje	- Wykorzystanie zaktualizowanej wersji badania dotyczącego wyników MŚP przeprowadzonego dla Komisji Europejskiej w celu uwzględnienia kwestii, które dostarczają danych na temat tych wskaźników - Badanie dotyczące zagregowanych danych przekazywanych przez DG TAXUD do organów podatkowych państw członkowskich, które dysponowałyby tymi informacjami

	zwrotne od zainteresowanych stron na temat praktycznego wykorzystania i skutków reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej	• Dane otrzymane przez DG TAXUD od organów podatkowych państw członkowskich • Wykorzystanie różnych forów unijnych do uzyskania informacji zwrotnych od organów krajowych i przedstawicieli MŚP •
Zapewnienie równych warunków działania dla udziału MŚP w rynku wewnętrznym	• Liczba MŚP, które rozszerzyły działalność w wymiarze transgranicznym przez ustanowienie stałego zakładu • Obroty MŚP, które są objęte zakresem, w stosunku do obrotów porównywalnych MŚP, które nie stosują proponowanego uproszczenia • Informacje zwrotne od zainteresowanych stron na temat praktycznego wykorzystania i skutków reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej	

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

System jest fakultatywny dla MŚP prowadzących działalność transgraniczną za pośrednictwem stałego zakładu lub stałych zakładów. Trudno jest przewidzieć wielkość/liczbę podatników, którzy zdecydują się na skorzystanie z tego systemu.

Wymiana informacji jest ukierunkowana i będzie się odbywać wyłącznie między zainteresowanymi państwami członkowskimi (państwem członkowskim siedziby głównej i państwem członkowskim działalności).

W przypadku gdy siedziba główna spełnia wymogi i zdecyduje się na stosowanie reguł opodatkowania państwa członkowskiego siedziby głównej, między zainteresowanymi państwami członkowskimi będą wymieniane odpowiednie dokumenty, takie jak deklaracje podatkowe, decyzje o wymiarze podatku, sprawozdania finansowe. Przedmiotem ograniczonej wymiany informacji między państwem członkowskim działalności a państwem członkowskim siedziby głównej będzie również mająca zastosowanie stawka podatkowa.

Aby ułatwić pracę i komunikację między urzędnikami zainteresowanych państw członkowskich, Komisja będzie musiała przyjąć niezbędne praktyczne ustalenia, w tym

środki mające na celu ujednolicenie przekazywania informacji między państwami członkowskimi.

Do celów automatycznej wymiany informacji państwa członkowskie siedziby głównej będą musiały wymieniać informacje wymagane w niniejszym wniosku z innymi państwami członkowskimi działalności i odwrotnie za pośrednictwem dwustronnej sieci między zainteresowanymi państwami członkowskimi, za pomocą środków elektronicznych z wykorzystaniem unijnej wspólnej sieci łączności (CCN), dostępnej dla wszystkich państw członkowskich. Schemat, który ma być stosowany, zostanie jeszcze opracowany przez Komisję. Komisja będzie miała za zadanie zapewnić państwom członkowskim platformę CCN do wymiany informacji i pozostaje podmiotem przetwarzającym dane z ograniczonym dostępem. Ogólnie rzecz biorąc, we wniosku wykorzystane zostaną ustalenia praktyczne stosowane obecnie na podstawie DAC.

Jeśli chodzi o termin utworzenia formatu, jaki ma być stosowany do wymiany informacji, państwa członkowskie i Komisja będą potrzebowały nieco czasu po przyjęciu wniosku, by móc wdrożyć systemy umożliwiające wymianę informacji między państwami członkowskimi. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Indywidualne działania państw członkowskich nie przyniosłyby żadnego efektywnego i skutecznego rozwiązania, które zapewniłoby praktyczne wspólne ramy podatkowe dla MŚP prowadzących działalność transgraniczną. Państwa członkowskie, zamiast oddzielnie przeznaczać zasoby ludzkie na ocenę zobowiązań podatkowych tego samego podatnika prowadzącego działalność transgraniczną, będą obecnie wykorzystywać te dostępne zasoby zbiorowo w sposób bardziej efektywny i ukierunkowany dzięki wymianie informacji między zainteresowanymi organami podatkowymi. Podejście na szczeblu UE wydaje się bardziej pożądane, ponieważ może ułatwić funkcjonowanie tej sieci i prowadzonej w jej ramach komunikacji oraz zapewnić większą spójność i zmniejszyć obciążenie administracyjne podatników i organów podatkowych.

1.5.2. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Inicjatywa jest nowym mechanizmem. Preferowanym wariantem w ocenie skutków jest pełny punkt kompleksowej obsługi. Wariant ten oznacza, że deklaracjami podatkowymi siedziby głównej zajmowano by się centralnie za pośrednictwem organu przyjmującego deklaracje, podobnie jak byłoby to w przypadku odrębnych decyzji o wymiarze podatku w odniesieniu do siedziby głównej i stałych zakładów, natomiast kontrole, odwołania i rozstrzyganie sporów pozostałyby głównie na szczeblu lokalnym i podlegałyby krajowej suwerenności podatkowej. Wariant ten nadaje pierwszeństwo uproszczeniom i utrzymuje obciążenie administracyjne dla administracji podatkowych na rozsądnym niskim poziomie, a jednocześnie zapewnia najlepszą możliwą równowagę między prostotą punktu kompleksowej obsługi a rolą, jaką odgrywają organy krajowe państw członkowskich. Powinno to, przynajmniej stopniowo, obniżyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MŚP i organy podatkowe oraz wspierać rynek wewnętrzny jako środowisko wzrostu i inwestycji.

Ważną rolę w tej równowadze będzie odgrywać dwustronna sieć między państwem członkowskim siedziby głównej a państwem członkowskim działalności. Państwa te będą

musiały zapewnić sprawną komunikację oraz odpowiednią i terminową wymianę informacji.

1.5.3. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

W komunikacie Komisji w sprawie opodatkowania działalności gospodarczej w XXI wieku Komisja zobowiązała się do przedstawienia wniosku ustawodawczego ustanawiającego uproszczone opodatkowanie dla MŚP, a następnie przewodnicząca Ursula von der Leyen potwierdziła to zobowiązanie w orędziu o stanie Unii z 2022 r. We wniosku przewiduje się wykorzystanie w największym możliwym stopniu procedur, ustaleń i narzędzi IT już ustanowionych lub opracowywanych na podstawie dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej.

1.5.4. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Koszty wprowadzenia w życie inicjatywy zostaną sfinansowane z budżetu UE jedynie w odniesieniu do centralnych elementów systemu automatycznej wymiany informacji. W pozostałej części wdrożenie przewidzianych środków będzie należało do państw członkowskich.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ Ograniczony czas trwania

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

X Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²³

X Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☐ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Niniejszy wniosek opiera się na istniejących ramach i systemach automatycznej wymiany informacji z wykorzystaniem CCN. Przez ustanowienie środków wykonawczych i przy udziale państw członkowskich Komisja opracuje ujednolicone elektroniczne formularze i formaty na potrzeby wymiany informacji. Jeśli chodzi o sieć CCN, która umożliwi wymianę informacji

²³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

między państwami członkowskimi, Komisja odpowiada za utworzenie i funkcjonowanie takiej sieci, a państwa członkowskie zobowiązują się stworzyć odpowiednią infrastrukturę krajową, która umożliwi wymianę informacji za pośrednictwem sieci CCN.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Do celów monitorowania i oceny wdrażania dyrektywy konieczne będzie początkowo zapewnienie państwom członkowskim czasu i wszelkiej niezbędnej pomocy w celu właściwego wdrażania przepisów UE.

Państwa członkowskie powinny przekazać Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, a także dostarczyć wszelkich istotnych informacji, których Komisja może potrzebować do celów oceny.

W uzupełnieniu oceny skuteczność i efektywność inicjatywy będzie regularnie monitorowana przy użyciu następujących wcześniej zdefiniowanych wskaźników:

- koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MŚP w stosunku do ich obrotów oraz porównywalnych MŚP, które nie stosują proponowanego uproszczenia;
- liczba MŚP, które zdecydowały się na stosowanie przedmiotowego systemu;
- liczba MŚP, które rozszerzyły działalność w wymiarze transgranicznym przez ustanowienie stałego zakładu;
- liczba MŚP, które przestały być objęte zakresem stosowania systemu z powodu utworzenia jednostki zależnej;
- obroty MŚP, które są objęte zakresem, w stosunku do obrotów porównywalnych MŚP, które nie stosują proponowanego uproszczenia.

Państwa członkowskie będą musiały przekazywać Komisji te dane do celów oceny.

Komisja dokona przeglądu sytuacji w państwach członkowskich po pięciu latach i opublikuje sprawozdanie.

Wyniki zostaną zawarte w sprawozdaniu dla Parlamentu Europejskiego i Rady, które zostanie wydane do dnia 31 grudnia 2031 r., w razie potrzeby wraz z wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektywy.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Odpowiedzialność za realizację inicjatywy będzie spoczywała na właściwych organach (administracjach podatkowych) państw członkowskich. Będą one odpowiedzialne za finansowanie własnych systemów krajowych i dostosowań niezbędnych do wymiany informacji, która do celów wniosku ma odbywać się za pośrednictwem CCN.

Komisja zapewni infrastrukturę, która umożliwi wymianę informacji między organami podatkowymi państw członkowskich. Komisja sfinansuje systemy niezbędne do umożliwienia wymiany informacji, która będzie podlegała głównym elementom kontroli w odniesieniu do zamówień publicznych, technicznej weryfikacji zamówień, weryfikacji zobowiązań *ex ante* oraz weryfikacji płatności *ex ante*.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Podstawą proponowanej interwencji będzie system deklaracyjny, ponieważ informacje podatkowe podlegające wymianie opierają się na informacjach zgłoszonych przez samego podatnika w deklaracjach podatkowych i sprawozdaniach finansowych. Wiąże się to z ryzykiem niezgłoszenia lub błędnego zgłoszenia informacji przez MŚP objęte zakresem dyrektywy, które są zobowiązane do samodzielnego obliczenia podatku na podstawie kryteriów merytorycznych określonych we wniosku. Państwa członkowskie wydają następnie decyzje o wymiarze podatku, a zatem mogą kontrolować takie samonaliczenia podatku. W przypadku przeprowadzania takich kontroli państwa członkowskie będą zobowiązane do corocznego udostępniania Komisji statystyk, w tym danych na temat liczby podmiotów, które zostały poddane kontroli, oraz kar za nieprzestrzeganie przepisów.

Jeśli chodzi o przeciwdziałanie ryzyku nieprzestrzegania przepisów przez podmioty i niezgodności z przepisami uzgodnień, wniosek nie zawiera przepisów dotyczących kar, ponieważ kwestie te są uregulowane w obowiązujących już w każdym państwie członkowskim przepisach dotyczących kar w sprawach podatkowych. Krajowe organy podatkowe są już odpowiedzialne za egzekwowanie kar, a w ujęciu bardziej ogólnym za zapewnienie zgodności z niniejszym wnioskiem. Kary są ustanawiane na szczeblu krajowym. Ponadto krajowe administracje podatkowe będą mogły przeprowadzać kontrole w celu wykrywania przypadków niezgodności i zapobiegania im.

Umowy w sprawie zamówień publicznych

Procedury kontrolne dotyczące zamówień określone w rozporządzeniu finansowym: każde zamówienie zostaje udzielone po przeprowadzeniu przez służby Komisji określonej procedury weryfikacji w odniesieniu do płatności, z uwzględnieniem zobowiązań umownych oraz zasad należytego zarządzania finansami i zarządzania ogólnego. We wszystkich umowach zawieranych między Komisją a beneficjentami przewidziane są środki zwalczania nadużyć finansowych (kontrole, sprawozdania itd.). Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą każdego konkretnego zamówienia. Proces akceptacji następuje ściśle według metodyki TEMPO stosowanej przez DG TAXUD: wyniki końcowe są sprawdzane, w razie potrzeby korygowane i w końcu akceptowane (lub odrzucane). Bez „pisma akceptującego” nie można zapłacić żadnej faktury.

Weryfikacja techniczna zamówień

DG TAXUD prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców. Prowadzi również regularne audyty wykonawców pod kątem jakości i bezpieczeństwa. Audyt jakości oznacza sprawdzanie zgodności faktycznego przebiegu działań wykonawców z zasadami i procedurami określonymi w ich planach dotyczących jakości. Audyty w zakresie bezpieczeństwa koncentrują się na konkretnych procesach, procedurach i strukturach.

Oprócz powyższych kontroli DG TAXUD sprawuje tradycyjną kontrolę finansową:

Weryfikacja zobowiązań *ex ante*

W DG TAXUD wszelkie zobowiązania są sprawdzane przez szefa Działu Finansów, Zamówień Publicznych i Zgodności. W konsekwencji 100 % zaangażowanych kwot

objęte jest weryfikacją *ex ante*. Procedura ta daje wysoki stopień pewności co do legalności i prawidłowości transakcji.

Weryfikacja płatności *ex ante*

100 % płatności jest weryfikowanych *ex ante*. Ponadto niektóre płatności są losowo wybierane do dodatkowej weryfikacji *ex ante* przeprowadzanej przez kierownika Działu Finansów, Zamówień Publicznych i Zgodności. Nie ma rezultatu docelowego, jeśli chodzi o zakres, ponieważ celem tej weryfikacji jest kontrolowanie płatności w sposób „losowy” w celu sprawdzenia, czy wszystkie płatności były przygotowane zgodnie z wymogami. Pozostałe płatności przetwarzają się codziennie zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Deklaracje subdelegowanych urzędników zatwierdzających

Wszyscy subdelegowani urzędnicy zatwierdzający podpisują deklaracje potwierdzające roczne sprawozdanie z działalności za dany rok. Deklaracje te obejmują operacje w ramach programu. Subdelegowani urzędnicy zatwierdzający deklarują, że operacje związane z wykonaniem budżetu zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, że istniejące systemy zarządzania i kontroli zapewniły wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości transakcji i że ryzyko związane z tymi operacjami zostało w sposób właściwy określone, zgłoszone oraz że wdrożono działania służące jego łagodzeniu.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez DG TAXUD wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz co do ograniczenia ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Korzyść płynąca z powyższych środków strategii kontroli polega na zmniejszeniu potencjalnego ryzyka do wartości poniżej docelowego poziomu wynoszącego 2 % ogólnego budżetu i obejmuje wszystkich beneficjentów. Wszelkie dodatkowe środki zmierzające do dalszego zmniejszenia ryzyka skutkowałyby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami i dlatego nie są brane pod uwagę. Łączne koszty związane z wdrożeniem powyższej strategii kontroli – dla wszystkich wydatków w ramach programu Fiscalis 2027 – są ograniczone do 1,6 % kwoty dokonanych płatności ogółem. Oczekuje się, że w przypadku niniejszej inicjatywy wskaźnik ten utrzyma się na tym samym poziomie. Strategia kontroli przyjęta w programie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów praktycznie do zera i jest proporcjonalna do występującego ryzyka.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym inspekcje i kontrole na miejscu, zgodnie z przepisami

i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴ oraz rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96²⁵, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub umową w sprawie zamówienia finansowaną w ramach tego rozporządzenia.

²⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

²⁵ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami, Dz.U. L 292, z 15.11.1996, s. 2.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer: 03 04 0100	Zróżn./niezróżn. ²⁶	państw EFTA ²⁷	krajów kandydujących ²⁸	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1 – Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	Doskonalenie funkcjonowania opodatkowania właściwego systemów	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

²⁶ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

²⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²⁸ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer 1	Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa
---	------------	---

Dyrekcja Generalna: TAXUD			Rok N ²⁹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
○ Środki operacyjne										
Linia budżetowa ³⁰ 03.04.01	Środki na zobowiązania	(1a)	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Środki na płatności	(2a)		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)								
	Środki na płatności	(2b)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ³¹										

²⁹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

³⁰ Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

³¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa		(3)								
OGÓŁEM środki dla DG TAXUD	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Środki na płatności	=2a+2b +3		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
Dyrekcja Generalna: TAXUD						
○ Zasoby ludzkie	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
○ Pozostałe wydatki administracyjne	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
OGÓŁEM DG TAXUD	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
OGÓŁEM środki	0,374	0,574	0,282	0,182	0,131	1,543

na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,174	0,374	0,482	0,282	0,141	1,453
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych							

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			2023		2024		2025		2026		2027		2028		OGÓŁEM	
	PRODUKT															
	Rodzaj ³²	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³³ ...																
Specyfikacje				0,200		0,300		0,170								0,670
Utworzenie						0,090				0,010						0,100
Utrzymanie										0,050		0,050		0,050		0,150
Pomoc								0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Szkolenia								0,010								0,010

³² Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

³³ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

ITMS (infrastruktura, hosting, licencje itd.),						0,010		0,010		0,010		0,010		0,010		0,050
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa				0,200		0,400		0,200		0,090		0,090		0,090		1,070
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																
- Produkt																
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																
OGÓŁEM				0,200		0,400		0,200		0,090		0,90		0,090		1,070

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
Pozostałe wydatki administracyjne	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych						
OGÓŁEM	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553

Poza DZIAŁEM 7³⁴ wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie						
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym						
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych						

OGÓŁEM	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej,

³⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
O Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)						
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	1	1	1	0,5	0,25	1
20 01 02 03 (w delegaturach)						
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
O Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)³⁵						
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)						
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)						
XX 01 xx yy zz ³⁶	- w centrali					
	- w delegaturach					
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
OGÓŁEM	1	1	1	0,5	0,25	1

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Przygotowywanie posiedzeń oraz korespondencja z państwami członkowskimi; prace nad formularzami, formatami elektronicznymi i centralną bazą danych; udzielanie zamówień zewnętrznym wykonawcom w zakresie prac nad systemem informatycznym.
Personel zewnętrzny	Nie dotyczy

³⁵ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

³⁶ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

- ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

- ☐ wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ³⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - (a) ☐ wpływ na zasoby własne
 - (b) ☐ wpływ na dochody inne
 - (c) Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

³⁷

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³⁸						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

³⁸ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.